

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 46. Bonneri Episcopi Londinensis edictum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

batur. Ex aduerso autem Cantuariensis Archiepiscopus Gardineri sententiam Sæcul. XVI.
A.C. 1542.
 edoctus a Rege impetravit, ut hujus versionis emendatio duabus Regni Universitatibus committeretur, apud has enim longe majori, quam apud Cleri conventum auctoritate valebat Archiepiscopus. Huic equidem consilio obluclabantur Episcoporum non pauci, imo inter eos nonnulli suam oppositionem ad acta referri curabant: Verum inutilis erat eorum repugnantia; quippe Rex jamjam mentem suam desuper declarabat, nec ullo pacto sibi contradici sustinebat. Nec his contentus erat, insuper die duodecima Martii cuidam Londinensi Bibliopole privilegium concessit, vi cujus sacrum Codicem anglice redditum impune prelo subjicere posset: ex qua agendi ratione haud temere conjiciebatur, quod Universitates ad examinandam hanc versionem nominatæ nequidem illam emendaverint, cum haud vero simile videatur, quod inter tantas temporis angustias illam recognoscere potuerint.

§. XLVI.

*Bonneri Episcopi Londinensis
edictum.*

Evolutis quibusdam diebus Cleri conventus solvebatur, cum autem Bonnerus Londinensis Episcopus, qui nunc
Ca-

Sæcul. XVI. Catholicis, mox vero Lutheri Sectatoribus favebat, nullam aliunde Religionem præter cœcum regis voluntati in omnibus obsequendi studium coleret, hinc quoddam edictum Henrici Regis jussu promulgavit, cujus summa hæc est.

I. Omnes & singuli regis mandatis omnino obtemperent. II. Ecclesiastici singulis diebus unum sacræ Paginæ capitulum unacum cujusdam probati Doctoris commentario perlegant, nec non seriatim mente recolant, ac memoriæ suæ imprimant, ut desuper rationem reddere possint. III. Assiduæ insuper vacent lectioni libri illius, quem Episcopi de *Institutione Christiana* ediderunt. IV. Ad Londinensem Episcopum omnes Vicarii accedant, eo fine, ut vel ipse, vel ejus jussu illius Ministri eos examinent. V. Clandestina connubia omnibus viribus præpediant. VI. Nec vidui, nec viduæ ad secundas nuptias transire permittantur, nisi saltem idoneum testimonium de morte primi mariti vel uxoris proferant. VII. Sedulo Ecclesiastici instituendæ juventuti incumbant, atque pueros fidei elementa edoceant, illosque in Christianæ doctrinæ præceptis, nec non in debito precibus ad Deum fundendi modo, aliisque sanctæ vitæ exercitiis imbuant. VIII. Parochi ad id sint intenti, ut capitali inimicitia se junctos

re-

reconcilient, suisque Parochianis virtu-
 tum exemplo præluceant. IX. Sa-
 cram Synaxin illis denegent, qui apud
 proprium Pastorem peccatorum sordes
 non expiarunt. X. Prohibeant, ne sui
 subditi diebus festis ac dominicis popi-
 nas frequentent, aut neglecto Ecclesiæ
 accessu lusibus tempus impie consum-
 mant. XI. Qualibet sexta septimana
 populo explicentur septem peccata ca-
 pitalia, nec non decem præcepta De-
 calogi. XII. Nullus Presbyter sacer-
 dotalem togam deponat. XIII. Nul-
 lus etiam, nisi saltem sit approbatus,
 rem divinam peragere permittatur.
 XIV. Parochi admoneant suos fideles,
 ut a blasphemis, maledicentia, forni-
 catione, gula & ebrietate, nec non a
 temere jurandi ac calumniandi consue-
 tudine abstineant: hos vero, quos ho-
 rum criminum reos deprehenderit, Pa-
 rochi juxta Canonum præscripta casti-
 gent. XV. Omnis lusus illicitus, nec
 non tabernarum, in quibus vinum vel ce-
 revisia venditur, accessus sit Clero prohi-
 bitus, nisi forte urgens necessitas excu-
 set. XVI. Ludos theatrales, aut co-
 micas fabulas in Ecclesiis exhiberi pro-
 hibeant. XVII. Nullos sermones ex
 illis, qui postremis duobus, aut tribus
 sæculis fuere declamati, ad populum
 dicant, sed duntaxat illius diei episto-
 lam

Hist. Eccles. Tom. XXXVIII.

F lam

Sæcul. XVI
A.C. 1542. lam atque Evangelium exponant, nec non de Sacramentorum usu, Missæ sacrificio ac ritibus Ecclesiæ agant, nullas autem fabulas immisceant. XVIII. Prohibeant, ne quisquam nisi obtenta Ordinarii vel Regis licentia concionem habeat.

§. XLVII.

Legati ad Concilium Tridentinum a Papa nominati.

*Pallav. hist.
Trid. lib. 5.
c. 1. n. 7.
Ciacon. in
vit. Pontif.
t. 3. p. 536.*

Interea Paulus III. Pontifex maximus, postquam Concilium die prima proximi mensis Novembris Tridenti celebrandum indixerat, suos nominavit Legatos, qui ipsius nomine ibidem præfessent, atque solemne Synodo initium darent. Horum ex Cardinalibus tres erant, ac primus quidem nomine Paulus Parisius Pontificii Juris peritia plurimum eminebat, alter vero Joannes Moronus singulari in rebus politicis prudentia clarus erat, tertius denique Reginaldus Polus natione Anglus Theologiæ studio inclarescebat. Hunc præ ceteris selegit Pontifex, ut Angliæ Regnum ab hoc Concilio minime excludi ostenderet, quamvis illius Rex sese ab Ecclesiæ Romanæ communione segregasset. Cunctis igitur hisce Sedis Apostolicæ Nuntiis Legationis suæ Diploma expediri jussit, eisque injunxit,
ut